

Bergen seiret fortjent

Med sin klare seier i årets NM for lag (full resultatliste sto i vår spalte onsdag aften) på Fornebu-hotellet sist onsdag-søndag, har Bergens Schakkklub vunnet tre av de siste fire NM, i 1997, 1998 og 2000. Oslo Schakselskap, som altså nå ble nr. 2, vant i fjor. Dermed kan man trygt fastslå at disse sentrale klubbene i Norges to største byer konkurrerer om å være landets sterkeste.

Kampen om NM-tittelen ble i realiteten avgjort allerede i 3. runde av finaleturneringen på Fornebu, dvs. i siste runde i forgruppen. Da vant Bergen over OSS med de knusende sifre 5-1, og dette resultatet tok man altså med seg til A-finalen, dit begge de to lagene gikk (på bekostning av Randaberg og Narvik). Dermed var i grunnen kampen om mesterskapet punktert – bare et mirakel kunne hjelpe konkurrentene med å stanse Bergen, og det inntraff ikke. Mirakler kommer som kjent ikke på bestilling i våre dager, og det hadde nok heller ikke OSS-formannen, dr. theol. Kai-Ingolf Johannessen, eller dr. theol. Jarl H. Ulrichsen på Trondheims-laget (bimedlem i OSS) regnet med.

Klart nederlag

OSS-nederlaget i matchen mot Bergen var fullt fortjent – vi har sjelden sett en så helsvart dag for OSS som i denne runden. At både GM Einar Gausel på toppbordet og IM Leif Erlend Johannessen på bord 2 blir nedspilt, tilhører ikke det dagligdagse. Begge spilte klart under pari i denne runden, men det må presiseres at både IM Roy Fyllingen og IM Ivar Bern utnyttet mulighetene glimrende. Bare eksnorgesmester Sverre Heim og IM Svein Johannessen klarte hver sitt halvpoeng, mot henholdsvis IM Eirik Gullaksen og Daniel Hersvik. Ellers vant bergenserne Stein A. Aarland og Trond Gabrielsen mot Kristian Trygstad og Richard Bjerke. Andreas Moen og Roar Elseth sto over for OSS i denne runden. Elseth, som var lagkaptein, var forøvrig syk ved turneringens start og spilte ikke før i 5. og siste runde, da han imidlertid vant mot Porsgrunn.

Noen manglet

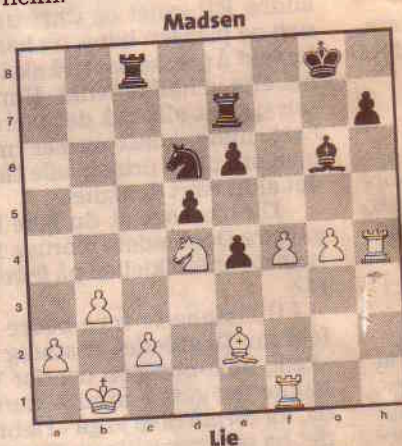
Bergen manglet Stig Gabrielsen på laget i denne turneringen – han var opptatt med eksamen. OSS savnet først og fremst Øystein Dannevig av sine antatt beste, selv om bl. a. også Ragnar Hoen og Erling Kristiansen nok kunne ha forsvart en plass på laget. Akademisk SK stilte med GM Rune Djurhuus og IM Frode Elsness i spissen, men Djurhuus var tydeligvis ikke i toppform og tapte to partier i starten, for Dag Madsen, Trondheim, og Kjetil A. Lie, Porsgrunn. Trolig tar hans arbeid med doktorgraden for mye tid og energi. Så gikk det da også ut som det gikk: Akademisk mistet A-

Den nå 53-årige IM Zwaig spilte tre partier i finalen, med to remiser og ett tap (for Heim) som resultat. Denne scoren ga i grunnen ikke noe svar på hvor Zwaig, norgesmester i 1964 og 1969, nå befinner seg styrkemessig, i forhold til sitt tidligere, meget høye nivå. Hvis hans deltagelse nå var mer enn en engangsfærefære, skal det bli særdeles interessant å følge ham i tiden fremover.

Om de øvrige lag er å si at Randaberg og Trondheim (nr. 7 og 6) gjorde det omtrent som ventet, kanskje noe i underkant for Randabergs vedkommende. Narviks mannskap ble dessverre altfor svakt, og visste det selv på forhånd. Laget manglet et par av sine beste, og Paul Svendsen, norgesmester 1966 og 1967, var bare en skygge av sitt gamle jeg.

Porsgrunn imponerte

Porsgrunn Sjakklubb var, alt i alt, NM-turneringens aller mest positive beholdning, selv om det endte på 4. plass, bak Asker. Nesten hele laget er under 20 år, og toppmannen, 19-åringen Kjetil A. Lie, har vi allerede utropt til finalens store navn, med seire mot GM Djurhuus, GM Gausel, IM Fyllingen og Trondheims toppmann Dag Madsen. Bare IM Berge Østenstad klarte å nedlegge Kjetil. Vi skal omtale Porsgrunn-laget og miljøet rundt det nærmere i en senere spalte, men la oss her se hvordan Kjetil A. Lie beseiret Dag Madsen, Trondheim:

Partiet er karakteristisk for Kjetil Lies foretaksomme stil – han har iverksatt en aksjon på kongefløyen og samtidig sikret seg livsfarlige fri-bønder på motsatt fløy. Nå setter han inn et nytt støt: **42. f5! e5** Det skal være usagt om denne motaksjonen er sorts beste mulighet. Men stillingen er ubehagelig, og alternativene **42. - exf5** og **42. - Lf7** virker lite innbydende. **43. fxc6 exd4 44. gxf7 Txf7 45. Txf7 Kxf7 46. Td1!** Dermed er d4-bonden solgt. Madsen prøver å gjøre det beste ut av situasjonen: **46. - d3 47. cxd3 Sb5 48. Tc1!** Men ikke **48. Kb2? Sd4!** **49. Lf1 e3**, med visse muligheter for sort. Nå har ikke sort noe bedre enn tårnbytte. **48. - Txc1 49. Kxc1 e3 (Sc3 50. Kd2 Sxa2 51. dxe4 dxe4 52. ...)** **50. Lf3 d4 51. a4** Nå

Bergen seiret fortjent

Med sin klare seier i årets NM for lag (full resultatliste sto i vår spalte onsdag aftten) på Fornebu-hotellet sist onsdag-søndag, har Bergens Schakkklub vunnet tre av de siste fire NM, i 1997, 1998 og 2000. Oslo Schakselskap, som altså nå ble nr. 2, vant i fjor. Dermed kan man trygt fastslå at disse sentrale klubbene i Norges to største byer konkurrerer om å være landets sterkeste.

Kampen om NM-tittelen ble i realiteten avgjort allerede i 3. runde av finaleturneringen på Fornebu, dvs. i siste runde i forgruppen. Da vant Bergen over OSS med de knusende sifre 5-1, og dette resultatet tok man altså med seg til A-finalen, dit begge de to lagene gikk (på bekostning av Randaberg og Narvik). Dermed var i grunnen kampen om mesterskapet punktert – bare et mirakel kunne hjelpe konkurrentene med å stanse Bergen, og dét inntraff ikke. Mirakler kommer som kjent ikke på bestilling i våre dager, og det hadde nok heller ikke OSS-formannen, dr. theol. Kai-Ingolf Johannessen, eller dr. theol. Jari H. Ulrichsen på Trondheims-laget (bimedlem i OSS) regnet med.

Klart nederlag

OSS-nederlaget i matchen mot Bergen var fullt fortjent – vi har sjelden sett en så helsvart dag for OSS som i denne runden. At både GM Einar Gausel på toppbordet og IM Leif Erlend Johannessen på bord 2 blir nedspilt, tilhører ikke det dagligdagse. Begge spilte klart under pari i denne runden, men det må presiseres at både IM Roy Fyllingen og IM Ivar Bern utnyttet mulighetene glimrende. Bare eksnorgesmester Sverre Heim og IM Svein Johannessen klarte hver sitt halvpoeng, mot henholdsvis IM Eirik Gullaksen og Daniel Hersvik. Ellers vant bergenserne Stein A. Aarland og Trond Gabrielsen mot Kristian Trygstad og Richard Bjerke. Andreas Moen og Roar Elseth sto over for OSS i denne runden. Elseth, som var lagkaptein, var forøvrig syk ved turneringens start og spilte ikke før i 5. og siste runde, da han imidlertid vant mot Porsgrunn.

Noen manglet

Bergen manglet Stig Gabrielsen på laget i denne turneringen – han var opptatt med eksamen. OSS savnet først og fremst Øystein Dannevig av sine antatt beste, selv om bl.a. også Ragnar Hoen og Erling Kristiansen nok kunne ha forsvart en plass på laget. Akademisk SK stilte med GM Rune Djurhuus og IM Frode Elness i spissen, men Djurhuus var tydeligvis ikke i toppform og tapte to partier i starten, for Dag Madsen, Trondheim, og Kjetil A. Lie, Porsgrunn. Trolig tar hans arbeide med doktorgraden for mye tid og energi. Så gikk det da også slik det gikk: Akademisk mistet A-finale-plassen til Porsgrunn.

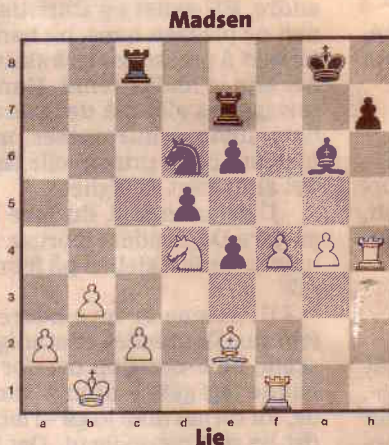
Til A-finalen kom også Asker, som altså var utpekt av NSF som finaleturneringens åttende og siste lag. Asker stilte med tre IM'er i

Den nå 53-årige IM Zwaig spilte tre partier i finalen, med to remiser og ett tap (for Heim) som resultat. Denne scoren ga i grunnen ikke noe svar på hvor Zwaig, norgesmester i 1964 og 1969, nå befinner seg styrkemessig, i forhold til sitt tidligere, meget høye nivå. Hvis hans deltagelse nå var mer enn en éngangsaffære, skal det bli særdeles interessant å følge ham i tiden fremover.

Om de øvrige lag er å si at Randaberg og Trondheim (nr. 7 og 6) gjorde det omtrent som ventet, kanskje noe i underkant for Randabergs vedkommende. Narviks mannskap ble dessverre altfor svakt, og visste det selv på forhånd. Laget manglet et par av sine beste, og Paul Svedenborg, norgesmester 1966 og 1967, var bare en skygge av sitt gamle jeg.

Porsgrunn imponerte

Porsgrunn Sjakklubb var, alt i alt, NM-turneringens aller mest positive beholdning, selv om det endte på 4. plass, bak Asker. Nesten hele laget er under 20 år, og toppmannen, 19-åringen Kjetil A. Lie, har vi allerede utropt til finalens store navn, med seire mot GM Djurhuus, GM Gausel, IM Fyllingen og Trondheims toppmann Dag Madsen. Bare IM Berge Østenstad klarte å nedlegge Kjetil. Vi skal omtale Porsgrunn-laget og miljøet rundt det nærmere i en senere spalte, men la oss her se hvordan Kjetil A. Lie beseiret Dag Madsen, Trondheim:

Partiet er karakteristisk for Kjetil Lies foretaksomme stil – han har iverksatt en aksjon på kongefløyen og samtidig sikret seg livsfarlige fribønder på motsatt fløy. Nå setter han inn et nytt støt: **42. f5! e5** Det skal være usagt om denne motaksjonen er sorts beste mulighet. Men stillingen er ubehagelig, og alternativene **42. - exf5** og **42. - Lf7** virker lite innbydende. **43. fxc6 exd4 44. gxh7! Txx7 45. Txx7 Kxx7 46. Td1!** Dermed er d4-bonden solgt. Madsen prøver å gjøre det beste ut av situasjonen: **46. - d3 47. cxd3 Sb5 48. Tc1!** Men ikke **48. Kb2? Sc4!** **49. Lf1 e3**, med visse muligheter for sort. Nå har ikke sort noe bedre enn tårnbytte. **48. - Txc1! 49. Kxc1 e3** (Sc3 50. Kd2 Sxa2 51. dxe4 dxe4 52. Ke3 og vinner) **50. Lf3 d4 51. a4** Nå starter den avgjørende triumfmarsjen. **51. - Sc3 52. a5 Kh6 53. a6 Sb5 54. Lc6 Sa7 55. Ld7! Kg5 56. Kd1 Kf6 57. b4 Ke7 58. b5!! Kxd7 59. b6 Sc8**